

er det en underlig Ting, at Staten her siger: „Seg slutter en Overenskomst med „Berlingske Tidende“, mod at „Berlingske Tidende“ skal kunne tage en vis Afgift af visse Bekjendtgjørelser, og denne Afgift — ved jeg — er beregnet saaledes, at „Berlingske Tidende“ ikke alene tjener noget Mundeligt derved, men tillige skal give mig en Del af Fortjenesten; det er, at jeg — Staten — tillige i Virkeligheden paalægger Andre en Afgift til Fordel for mig selv. Seg kan derfor ikke skønne rettere end, at den Grundtanke, som fra først af har været, nemlig at affordre „Berlingske Tidende“ en Afgift for Privilegiet, efter den Retning, som gaar gjennem vor nuværende Politik med Hensyn til Sporrier og Afgifter, bør omformes saaledes, at vi sige: „Berlingske Tidende“ skal nedlægge sine Avertissementsgebyrer, Overenskomsten skal gaa i Retning af Lettelse for Publikum. Det er det, som vort Forslag under Nr. 2 har givet Udtryk, og vi maa derfor, idet vi i det Væsentlige slutte os til Regjeringen, anbefale, at det bliver vedtaget. — Med Hensyn til Stiftstidenderne er det Mindretal, hvortil jeg hører, i det Væsentlige tilfreds — som af mig blev udtalt ved 1ste Behandling — med den Ordning, som Regjeringen har foreslaet. Vi kunne ikke skønne, at det er en heldigere Ordning, som Flertallet foreslaar. Grunden, hvorfor vi ikke kunne slutte os til det, ligger jo allerede deri, at den staar i fuldstændig integrerende Forbindelse med dets Plan om Oprettelse af en Statstidende. — Det eneste Forslag, som vi med Hensyn til Stiftstidendernes fremtidige Ordning have bragt frem, er, at vi, istedetfor som i Lovforslaget at lade det blive en Stats- sag for Regjeringen at indrette den tilkommende officielle Tidende efter Amtsinddelingen, have villet give Ministeren noget friere Sænder til, naar Stiftstidendeprivilegierne bortfalde, da at kunne danne Kredse, der omtrentlig svare i Antal og Størrelse til de nuværende Amter, men saaledes at han ikke nødvendigvis er bunden til de nuværende Amters Grændser. Det vil nemlig ganske utvivlsomt blive Følgen af denne Ordning, dersom Regjeringen bliver bunden til de nuværende Amters Grændser, at fuldstændig det samme Misforhold vil komme tilstede, som nu paaanles ved vore Stiftstidender. Seg kan for at tage et nærliggende Exempel nævne Randers, der kun ligger i 1 eller $\frac{1}{2}$ Miles Afstand fra Aarhus, og Følgen af den af Regjeringen foreslaaede Ordning vilde nu blive, at denne mindre By, som ligger en Mil borte fra Aarhus, vil faae en Tidende for sig, sit officielle Organ, paa samme Tid som den utvivlsomt vil søge til Aarhus for at faae de Blade, som have Interesse for den, og Følgen heraf vil blive, at Udbredelsen af det officielle Blad fra Randers vil være lige saa ringe, som der nu er Tale om, at Stiftstidendernes Udbredelse er. Naturligvis kommer det aldeles omvendte Forhold frem paa andre Steder, saa at der

kan findes Exempler paa, at et Aarhusblad paa andre Steder af det tilhørende Amt ikke har en Udbredelse, der svarer til, hvad et mere nærliggende Organ kunde have. Tanken gaar altsaa kun ud paa, at Regjeringen skulde have Myndighed til at ordne Kredsene lidt friere, end her er Tale om, og den Tanke har det været nødvendigt at udtrykke i flere Vædringsforslag, der kun gaa ud paa at rette enkelte Ord i de omhandlede Paragrafer som en Følge af det ene Forslag, som findes under Nr. 10. Forslaget under Nr. 10 er altsaa i det Væsentlige Sovedforslaget; de andre staa og falde med det. Hermed har jeg fra mit Standpunkt belyst Sagen, og jeg maa oprigtig tilstaa, at efter det kan jeg ikke skønne rettere, end at, hvis Flertallet vil fastholde det Standpunkt, det har, vil jeg se mig nødsaget til at stemme imod hele Loven og vil da haabe, at den ikke maa komme ud. Seg vil endnu til den ærede Ordfører gjøre den Bemærkning, at der forekom mig at være noget Modsigende i hans hele Tankegang, da han som fra Behandlingen af Berlingske Tidende over til Behandlingen af Stiftstidenderne. Han talte jo nemlig paa det ene Sted om, at et Blad paa Grund af sin officielle Stilling vinder en Udbredelse, som det maaske ikke fortjener, men saa mener han paa den anden Side, at Bladene af Embedsmændene blive valgte som officielle Organer, uagtet de ikke have den Udbredelse som andre Blade, men naar de blive valgte af Embedsmændene uretmæssig, uretfærdig paa den Maade, saa vilde det jo være forunderligt, at dette Valg ikke skulde virke til, at de fik den Overvægt, som han ligeoverfor Berlingske Tidende paa den anden Side paaftaar, at de faae ved at blive valgte. Seg kan ikke forstaa Andet end, at der er et Bevis i en Cirkel hos ham i denne Retning. Dersom Bladene paa Grund af, at de blive valgte, have Udbredelse, saa er det en Selvmodsigelse at sige, at der er andre Blade, som burde sættes i Stedet, thi saa maa man antage, at de have Udbredelse, og hvis de ikke have den, er det modbevist, at de faae Udbredelse ved at blive valgte som officielt Blad. Seg for mit Vedkommende skal ved denne Sagens 2den Behandling ikke nærmere udtale mig over, at efter min Overbevisning er den Fordel, som Bladene vinde ved at være officielle Organer, ingenlunde saa stor, som den i Almindelighed bliver anslaaet til, da det jo paalægger dem store Byrder i det Hele. Dette minder mig igjen om at gjøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, som i Dvrigt allerede er gjort i Betænkningen af et af Flertallets Medlemmer, nemlig, at man paa ingen Maade maa vente, at Bladene frivillig ville tage som Nyheder alle de Bekjendtgjørelser, som Stiftstidenderne nu tvungent skulle tage. Der vil naturligvis være enkelte, der ogsaa gjøre det nu, som ville tage de Nyheder, som de tro have Interesse for Publikum, men undlade at